

Sygn. akt II KZ 43/13

POSTANOWIENIE

Dnia 15 listopada 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Przemysław Kalinowski

w sprawie **S. R.**

po rozpoznaniu zażalenia skazanego na zarządzenie Kierownika Sekcji
Zażaleniowo-Wnioskowej II Wydziału Karnego Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 24 września 2013 r.,

w przedmiocie odmowy przyjęcia wniosku skazanego o wznowienie postępowania w sprawie zakończonej wyrokiem Sądu Okręgowego w W.
na podstawie art. 437 k.p.k.

p o s t a n o w i ł

utrzymać w mocy zaskarżone zarządzenie.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym zarządzeniem Kierownika Sekcji Zażaleniowo-Wnioskowej II Wydziału Karnego Sądu Apelacyjnego odmówiono przyjęcia osobistego wniosku skazanego S. R. o wznowienie postępowania w sprawie Sądu Rejonowego w W., sygn. akt IV K .../06, zakończonej prawomocnym wyrokiem Sądu Okręgowego w W. sygn. akt VI Ka .../12.

Podstawą odmowy przyjęcia wniosku o wznowienie postępowania był brak sporządzenia i podpisania tego pisma procesowego przez adwokata albowiem obrońca wyznaczony z urzędu do zbadania przedmiotowej sprawy nie stwierdził istnienia podstaw do sporządzenia stosownego wniosku, a skazany, wezwany do uzupełnienia braku formalnego własnego wystąpienia, nie usunął tego braku w wyznaczonym terminie.

Rozstrzygnięcie to zaskarżył skazany S. R., wskazując na braki dotychczasowego postępowania dowodowego, błędy w ocenie wiarygodności poszczególnych źródeł dowodowych i luki w argumentacji uzasadniającej skazującego rozstrzygnięcia oraz kwestionując samą zasadę przymusu adwokackiego, obowiązującą przy sporządzaniu i wnoszeniu nadzwyczajnych środków zaskarżenia przez strony procesowe.

Sąd Najwyższy zważył co następuje.

Zażalenie S. R. nie mogło zostać uwzględnione. Przypomnieć trzeba, że stosownie do dyspozycji art. 545 § 2 k.p.k. wnioski o wznowienie postępowania (o ile nie pochodzi od prokuratora) jest objęty przymusem adwokackim. Oznacza to bezwzględny obowiązek sporządzenia i podpisania tego pisma procesowego przez adwokata lub radcę prawnego. W tej sprawie to wymaganie nie zostało spełnione albowiem obrońca wyznaczony z urzędu do zbadania akt i sporządzenia opinii w przedmiocie istnienia podstaw do wystąpienia z wnioskiem o wznowienie postępowania, wypowiedział się w tej kwestii negatywnie. Ta przeszkoda procesowa nie została – jak dotychczas – usunięta i zgodnie z obowiązującym porządkiem prawnym jej skutki są wiążące również dla Sądu Najwyższego. Jednocześnie, wniesiony środek odwoławczy nie zawiera jakichkolwiek zarzutów skierowanych bezpośrednio pod adresem zaskarżonego zarządzenia ani też argumentów mogących przemawiać za uwzględnieniem zażalenia. Do tych ostatnich nie należy w szczególności – wyrażany przez autora zażalenia – brak akceptacji dla obowiązującego rozwiązania ustawowego wyznaczającego sądom i sędziom warunki oraz granice kontroli i możliwości ingerencji instancyjnej. Podkreślić przy tym trzeba, że to nie orzecznictwo sądowe, lecz ustawodawca wyznacza kształt i zakres regulacji normatywnych określających poszczególne instytucje funkcjonujące w procesie karnym.

Wobec tego, że skarżący nie wykazał aby zakwestionowane zarządzenie dotknięte było wadą natury faktycznej lub prawnej uzasadniającą jego korektę lub uchylenie, należało postanowić, jak na wstępie.